

CAMINS OBERTS

Qui dia passa, any empeny

Benvolguts diocesans,

Fou el papa Francesc, home de Déu, qui va començar a proposar la Jornada Mundial centrada en els pobres l'any 2017. Enguany arribem a la seva novena celebració. El papa Lleó XIV ens recorda que els pobres, vinguin d'on vinguin, poden convertir-se en testimonis forts i fiables d'esperança. Les precarietats que envolten la vida de molts germans nostres necessitats ens fan propera aquella dita que diu: «Qui dia passa, any empeny». Cert. De vegades, l'escassetat del tipus que sigui, les situacions de manca i les adversitats fan difícil el camí de la vida. És en aquestes ocasions que tan sols ens queda una última reserva d'energia per poder resistir i seguir confiant. Alguns entesos parlen de la resiliència, un terme que vol fer referència a l'existència d'una força inaudita per mantenir una certa direcció en la trajectòria vital. Som, alhora, forts i febles. Hi ha situacions i experiències que ens enforteixen, i d'altres que ens abaten. Ho sabem bé.

Una de les pobres més greus, no tenim por de dir-ho, és la de pensar que els qui viuen a les perifèries no coneixen Déu. Em sembla que succeeix tot el contrari. Els pobres són els qui, de vegades, més a prop viuen de Déu i els qui poden parlar-ne amb més propietat. No tenen res i ho esperen tot d'Ei. Viuen la fe. Ells no elaboren teories del cel i la terra; prou feina tenen a viure i a sobreviure. Ells reben amb freqüència el menyspreu i el rebuig, el judici i la mirada despectiva. Com acompanyar

aquesta realitat tan punyent des de la nostra condició de missioners?

Actuar a favor dels pobres no és una distracció pastoral. Ells són els amics preferits de Jesús. La jornada d'avui és una invitació a anar més enllà de les nostres rutines i posar, de veritat, al centre de la nostra vida eclesial els pobres. Ells són els qui trenquen els nostres esquemes pastorals, però sempre els renoven. Quin goig descobrir-los prop nostre, més encara, dins de les nostres comunitats, projectes, escoles, entitats... dins de la nostra diòcesi. Les pobreses, segons diuen els més entesos,

no minvaran; ans al contrari, seguiran creixent. Prego que també augmentin les nostres respostes i les nostres habilitats per acompanyar aquestes realitats, algunes d'elles dures. Molt dures.

La darrera exhortació apostòlica del papa Lleó XIV, *Dilexit te (T'he estimat)*, recorda la creativitat que l'Església ha tingut per donar resposta a aquestes situacions. A saber: des de les primeres accions de servei de l'Església primitiva, passant per les reflexions incisives dels pares que no oblidem mai el protagonisme dels més desvalguts, o bé les accions dels monestirs d'època medieval que no desvinculaven mai la pregària de la caritat, o bé els ordes hospitalaris, mercedaris o mendicants, o bé l'opció de l'Església per l'educació dels més desfavorits, o bé altres expressions d'acompanyament en favor dels migrants, o l'existència contemporània dels moviments populars que arriben amb el desig de seguir ajudant i lluitant pels drets dels pobres. Exemples no ens en falten.

L'escenari és molt complex, però no irreductible a la incapacitat de transformar aquesta realitat dels nostres germans més desvalguts. Som capaços, n'estic segur, de superar la dictadura de l'economia que mata, per anar més enllà de les nostres rutines, com aquella del «Qui dia passa, any empeny», i seguir revifant aquell bon samarità que ha viscut i viu dins nostre.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Daniel Palau Valero**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunions de Càritas i delegacions de Missions

El Casal Borja de Sant Cugat del Vallès va reunir, el passat 22 d'octubre, la 7a Escola de Tardor de Càritas Catalunya, l'esdeveniment anual formatiu més important de l'entitat. En aquesta nova edició van participar 130 agents, entre voluntaris, professionals contractats i equips directius, de les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya.

D'altra banda, les delegacions de Missions de les diòcesis de Catalunya es van reunir el 21 d'octubre per coordinar i com-

partir les iniciatives missioneres de cara al curs 2025-2026.

La trobada, va ser presidida per Mons. Josep-Lluís Serrano, bisbe d'Urgell, membre de la Comissió Episcopal per a les Missions i la Cooperació entre les Esglésies de la Conferència Episcopal Espanyola i bisbe responsable de Missions de la Conferència Episcopal Tarraconense, que pren el relleu d'aquesta responsabilitat a Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

CAMINOS ABIERTOS

Un día más,
un año menos

Queridos diocesanos,

Fue el papa Francisco, hombre de Dios, quien comenzó a proponer la Jornada Mundial centrada en los pobres en el año 2017. Este año llegamos a su novena celebración. El papa León XIV nos recuerda que los pobres, vengan de donde vengan, pueden convertirse en testigos firmes y fiables de esperanza. Las precariedades que rodean la vida de tantos hermanos nuestros necesitados nos hacen cercana aquella expresión popular que dice: «Un día más, un año menos». Ciertamente, a veces la escasez —sea del tipo que sea—, las situaciones de carencia y las adversidades hacen difícil el camino de la vida. En esas ocasiones, sólo nos queda una última reserva de energía para resistir y seguir confiando. Algunos expertos hablan de la *resiliencia*, un término que alude a esa fuerza inaudita que nos permite mantener una cierta dirección en nuestra trayectoria vital. Somos, a la vez, fuertes y frágiles. Hay experiencias que nos fortalecen y otras que nos abaten. Lo sabemos bien.

Una de las pobreza más graves —no tenemos miedo de decirlo— es pensar que quienes viven en las periferias no conocen a Dios. Me parece que ocurre exactamente lo contrario. Los pobres son, muchas veces, quienes viven más cerca de Dios y quienes pueden hablar de Él con mayor propiedad. No tienen nada y lo esperan todo de Él. Viven la fe. No elaboran teorías sobre el cielo y la tierra; bastante tienen con vivir y sobrevivir. Con frecuencia reciben el desprecio y el rechazo, el juicio y la mirada altiva. ¿Cómo acompañar esta realidad tan dura desde nuestra condición de misioneros?

Actuar a favor de los pobres no es una distracción pastoral. Ellos son los amigos preferidos de Jesús. La jornada de hoy es una invitación a ir más allá de nuestras rutinas y poner verdaderamente en el centro de nuestra vida eclesial a los pobres. Ellos son quienes rompen nuestros esquemas pastorales, pero siempre los renuevan. Qué gozo descubrirlos cerca de nosotros, incluso dentro de nuestras comunidades, proyectos, escuelas, entidades... dentro de nuestra diócesis. Las pobreza, dicen los entendidos, no disminuirán; al contrario, seguirán creciendo. Ruego que también crezcan nuestras respuestas y nuestras capacidades para acompañar estas realidades, algunas de ellas muy duras. Durísimas.

La última exhortación apostólica del papa León XIV, *Dilexit te (Te he amado)*, recuerda la creatividad que la Iglesia ha tenido para responder a estas situaciones: desde los primeros servicios de la Iglesia primitiva, pasando por las reflexiones incisivas de los Padres que nunca olvidaron el protagonismo de los más desfavorecidos, las acciones de los monasterios medievales que unían oración y caridad, las órdenes hospitalarias, mercedarias o mendicantes, la opción de la Iglesia por la educación de los más necesitados, hasta las expresiones contemporáneas de acompañamiento a los migrantes o los movimientos populares que siguen luchando por los derechos de los pobres. Ejemplos no nos faltan.

El escenario es muy complejo, pero no imposible de transformar. Estoy convencido de que somos capaces de superar la dictadura de la economía que mata, para ir más allá de nuestras rutinas —como aquella del «Un día más, un año menos»— y seguir avivando al buen samaritano que ha vivido y vive en nuestro interior.

Con mi bendición y afecto,

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

Centenars de participants
al Mil·lenari Jove

Montserrat va ser l'escenari, el passat 25 d'octubre, de la celebració del Mil·lenari Jove, una trobada multitudinària de joves procedents de totes les diòcesis amb seu a Catalunya i de les Illes, que va reunir més de 800 participants —una vintena dels quals vinguts des de Lleida— per celebrar la fe i la fraternitat. L'acte, impulsat pels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense i les delegacions de Pastoral Juvenil de tot el territori, i acollit per la comunitat benedictina de Montserrat, es va emmarcar dins dels actes commemoratius del mil·lenari del monestir.

Des del Bisbat de Lleida hi van acudir una vintena de joves, acompanyats pels mossens Manel Mercadé i Xavier Navarro, i pel bisbe Daniel Palau, que va pujar a peu fins al santuari com a signe de pelegrinatge i proximitat amb els joves.

Després de la rebuda al santuari, on van trobar-hi música i un ambient festiu que els va fer sentir

part d'una gran comunitat, es va fer la processó que obria la celebració eucarística, presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas. Van celebrar gairebé tots els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya i de les Illes, el cardenal Américo Alves, bisbe auxiliar de Setúbal (Portugal) i president de la Fundació JMJ Lisboa 2023, i el P. Manel Gasch i Hurios, abat de Montserrat.

Sortides a la Sagrada Família,
Tortosa i Manresa

Les parròquies de les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa i Puiggròs han realitzat una sortida pastoral conjunta a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, en el marc de l'any jubilar.

Un total de 165 feligresos van participar en aquest pelegrinatge,

que va començar amb la celebració de l'Eucaristia a la cripta del temple. Tot seguit, els assistents van gaudir d'una visita guiada a la basílica per descobrir i aprofundir en el ric contingut catequètic i simbòlic que representa tota la construcció dissenyada per Antoni Gaudí.

En una altra sortida, cinquanta persones d'origen migrant de Lleida van participar el 19 d'octubre en la trobada de convivència «Caminem junts en la diversitat», celebrada a Tortosa, juntament amb la comunitat local i unes quatre-centes persones més procedents de la zona de Barcelona.

També el dia 18 d'octubre, una vintena de religiosos i religioses del Bisbat de Lleida van fer una sortida al santuari de la Cova de Sant Ignasi de Manresa, on van poder admirar la trentena de murals monumentals de mosaic que representen la Història de la Salvació.

Conferència sobre
el papa Francesc a Girona

El bisbe Daniel va participar, el passat divendres 24 d'octubre, en la trobada diocesana de preveres i diaques de Girona, celebrada al santuari de la Mare de Déu del Collell, on es venera la patrona del clergat diocesà gironí.

El bisbe de Lleida va ser l'encarregat de pronunciar la conferència «El papa Francesc: balanç d'un pontificat», en la qual va exposar als assistents algunes de les claus per entendre aquesta recent etapa de l'Església. La jornada s'havia iniciat amb la celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe de Girona, fra Octavi Vilà, una processó fins a la capella de l'Aplicació, i va acabar amb un dinar de germanor a les instal·lacions del santuari.

Crida a combatre el sensellarisme

La Plaça Paeria de Lleida va ser l'escenari, el passat 23 d'octubre, de la mobilització de més de 120 persones en el marc de la Campanya de les Persones en Situació de Sense Llar 2025, una acció impulsada per Càritas Diocesana de Lleida, Arrels Sant Ignasi, la Fundació Jericó, la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari) i Sant Joan de Déu Terres de Lleida, per denunciar la greu situació que viuen centenars de persones que no disposen d'un habitatge digne a la ciutat de Lleida.

Amb el lema «Sense llar però amb somnis. I vida, drets, emocions i esperança», les entitats van fer una crida a la societat lleidatana per trencar amb la indiferència i construir comunitats d'acollida i solidaritat en un context social marcat per la polarització, els discursos d'odi i la crisi de l'habitatge.

Durant l'acte, que va comptar amb una *flashmob* i taules informatives, es va destacar la importància de mirar les persones en situació de sense llar com a subjectes amb dignitat, somnis i esperances, i no com a objectes de necessitat. Les entitats van insistir en la urgència de defensar els seus drets i de garantir polítiques públiques valentes que posin la vida al centre.

Homenatge al bisbe Salvador en el Dia de la Seu Vella

Lleida ha celebrat, un any més, el Dia de la Seu Vella, que organitza l'Associació d'Amics de la Seu Vella des de 1986. El bisbe Daniel va celebrar l'Eucaristia el 26 d'octubre a l'antiga catedral per donar inici al seguit d'actes festius organitzats al Turó.

Coincidint amb aquesta celebració, l'Associació d'Amics de la Seu Vella va atorgar diversos reconeixements a persones implicades amb el monument, entre elles, el bisbe emèrit Mons. Salvador Giménez, de qui van destacar el seu compromís amb la Seu Vella i l'Associació, així com el fet d'haver-hi organitzat l'acte central del Jubileu.

D'altra banda, la parròquia del barri de Balàfia de Lleida va celebrar, com cada 24 d'octubre, la seva festa patronal en honor a sant Antoni M. Claret. Enguany ha estat presidida per primer cop pel bisbe Daniel, acompanyat pel rector de la parròquia, Mn. Víctor Martínez. Per raons pastorals no van ser-hi els claretians, que fins a l'any passat atenien la parròquia, però s'hi van fer presents per mitjà d'una felicitació.

Reunió de les confraries de Lleida

El dijous 23 d'octubre va tenir lloc la primera reunió del Secretariat de Confraries amb el bisbe Daniel. La trobada es va desenvolupar en un ambient cordial i participatiu, on cada confraria va poder presentar-se i compartir la seva realitat. L'assistència i la implicació dels participants van afavorir un clima de comunió i d'esperança en aquesta nova etapa. El bisbe Daniel va animar tots els presents a «jugar en el mateix equip», destacant la importància de treballar units. El Secretariat de Confraries iniciarà el proper 6 de no-

vembre les reunions preparatòries amb les confraries per començar a organitzar la Setmana Santa de 2026.

REFLEXIONS

Signes dels temps

En arribar als darrers diumenges de l'Any Litúrgic, l'Església ens porta textos que fan referència a la fi del món, al retrobament de tota la creació amb Déu Pare. Avui ens avança que no en sabem el dia ni l'hora. Anem al text.

Aquella tarda, Jesús anava passejant amb els seus deixebles per l'atri de Salomó, en el Temple de Jerusalem. Però no estava com per admirar-ne les bel·leses artístiques il·luminades pel sol de ponent, ni els seus guarniments li cridaven l'atenció. El seu pensament anava més enllà. En veia el futur i no era un espectacle esperançador.

Un levita, servidor del Temple, entusiasmada per la riquesa que embellia el santuari, ho feu notar a Jesús. Ell vaticinà contundent: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra». El Temple —que de casa d'oració i lloc de pregària, s'havia convertit en motiu d'orgull, de presumpció, de falsa seguretat nacional i, a més, en mercat on s'hi feien òptims negocis— quedarà reduït a un munt de runa. Sabem per la història que la paraula profètica de Jesús tindrà el seu acompliment uns anys més tard, concretament l'any 70, quan les legions romanes prengueren Jerusalem, incendiaren la ciutat i derruïren el Temple.

Corprès per l'afirmació de Jesús, el levita pregunta «quan serà això i quin senyal ho anunciarà?». El Mestre, com tantes vegades, no respon directament la pregunta. Però aprofita per a transmetre uns missatges sobre les contrarietats que hauran de suportar abans d'arribar a la fi.

—Parlarà de la inestabilitat mundial, tant a nivell polític («una nació prendrà les armes contra una altra») com social («hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes per tot arreu») que no és encara la fi.

—I els seus seguidors «acusats de portar el meu nom», els adverteix que sofriran persecucions, empresonaments, traïcions, judicis i morts. Serà l'oportunitat de donar testimoni.

Atenció a la promesa: «sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida». Perquè a la fi solament restarà la VIDA, en el qual ÉS des de sempre.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

18. ■ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Dedicació de les basíliques de sant Pere i sant Pau, apòstols, a Roma; sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.;

santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dimecres [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i màrtir; sant Abdies, profeta (s. V aC); santa Matilde, verge monja cistercenca.

20. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, vgs. i mrs. Sants Oc-

tavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II).

21. □ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29 / Lc 19,45-48]. Presentació de santa Maria, vg., al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumenta-

listes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. □ Diumenge vinent, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món (litúrgia de les hores: 2a setmana) [2S 5,1-3 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

Diumenge XXXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«No es perdrà ni un sol dels vostres cabells»

Ens anem atansant, litúrgicament, parlant al final de l'any litúrgic. Això ens fa pensar en el final de la nostra vida, en el final del món del qual pot ser un preludi la fi de Jerusalem de la que parla l'evangeli d'avui. Jesús posa en guàrdia sobre els falsos messies, tots aquells que asseguruen que la fi de Jerusalem (i del món) és imminent: *Deixeu-los estar, no hi aneu amb ells*. Ara bé, els temps finals seran moments difícils, sobretot per les persecucions: *Se us enduran detinguts, un perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis acusats de portar el meu nom*. Aquest és el gran delictes del que podem ser acusats: ser seguidors del Crist. Doncs, bé, Jesús ens convida a mirar-ho en positiu: *Serà una ocasió de donar testimoni*. I malgrat que la persecució pot venir dels de casa: *Sereu traïts fins i tot pel pare, pels germans, parents i amics, en mataran alguns i sereu odiats de tothom, acusats de portar el meu nom*, no hem de tenir por. Per una banda, jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa i cap dels vostres acusadors no serà capaç de contradir-la. Però per altra: *No es perdrà ni un dels vostres cabells*. Només ens cal ser fidels en la nostra fe: *Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida*. Aquesta és la resposta de Jesús als qui llavors (i ara) pregunten: *Quan serà tot això?* Volem saber el moment final. Les persecucions, els moments crítics són ocasió per donar testimoni de Crist. Això és el que importa. La primera lectura ens recorda la fi dels justos: *Vindrà aquell dia abrusador com una forn, però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat*. Pau recordant que alguns cristians amb l'excusa de la proximitat de la segona vinguda de Crist a més de no treballar es posaven on no els demanaven els mana que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen. El que cal és que en qualsevol circumstància, amb persecucions o sense, ens mantinguem fermes en la nostra fe i la confessem amb la nostra vida.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrusador com una forn. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

► Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles*. Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no viviem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropiaran el meu nom. Diran: «Soc jo», i també: «Ja arriba el moment.» Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amenança. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

► Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,19-20a)

He aquí que llega el día, ardiente como un horno, en el que todos los orgullosos y malhechores serán como paja; los consumirá el día que está llegando, dice el Señor del universo, y no les dejará ni copa ni raíz. Pero a vosotros, los que teméis mi nombre, os iluminará un sol de justicia y hallaréis salud a su sombra.

► Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud*.

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplauden los ríos, / aclamen los montes. / Al Señor, que llega / para regir la tierra. R.

Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (Tes 3,7-12)

Hermanos: Ya sabéis vosotros cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: No vivimos entre vosotros sin trabajar, no comimos de balde el pan de nadie, sino que, con cansancio y fatiga, día y noche, trabajamos a fin de no ser una carga para ninguno de vosotros. No porque no tuviéramos derecho, sino para daros en nosotros un modelo que imitar. Además, cuando estábamos entre vosotros, os mandábamos que, si alguno no quiere trabajar, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven desordenadamente, sin trabajar, antes bien metiéndose en todo. A esos les mandamos y exhortamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con sosiego para comer su propio pan.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, como algunos hablaban del templo, de lo bellamente adornado que estaba con piedra de calidad y exvotos, Jesús les dijo: «Esto que contempláis, llegarán días en que no quedará piedra sobre piedra que no sea destruida». Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?». Él dijo: «Mirad que nadie os engañe. Porque muchos vendrán en mi nombre diciendo: «Yo soy», o bien: «Está llegando el tiempo»; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque es necesario que eso ocurra primero, pero el fin no será enseguida». Entonces les decía: «Se alzarán pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países, hambres y pestes. Habrá también fenómenos espantosos y grandes signos en el cielo. Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a las cárceles, y haciéndoos comparecer ante reyes y gobernadores, por causa de mi nombre. Esto os servirá de ocasión para dar testimonio. Por ello, meteos bien en la cabeza que no tenéis que preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro. Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os entregarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán a causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»